

В той час, як у капіталіста по складах лежать цілі гори товарів, що сотворили пролетарські руки. Криза нищить дрібних капіталістів. Великий капіталіст з того ще більше розростає ся. Він під час лихолітя скупує за ніщо збанкрутовані фабрики та склади і, коли рух на ринку знову пічнеться, тільки матиме великий запас.

Але що з того робітникам!

Криза тягнеться цілими роками, поки направить ся ринок. Але ринок стоїть справно недовго. Капіталісти знову наберуть робітників, ті нарощають товарів більше ніж треба і знову криза, голод і нещастя — для мільонів, зиск — для десятка! Помічено, що криза відбувається кожний рік, але останніми роками почались якісь затяжні кризи. Чому? Капіталізм зруйнував цілі народи. Стара Європа — жебрак. Америку теж обікрали! Капіталіст заліз зі своїми товарами в палючі піски Африки і в сніги Сибіру і, де що міг, усе забрав, а ті, що купували, зубожіли. Якраз тепер в Штейтах страшна криза, вона, як кремень чуми зачепила і Канаду; от чому і в нас нема заробітку.

Капіталізм панує над усією кулею землею. Але він нічого не може зробити, щоб не було кризи. Затяжні кризи почались. Значить день соціалізму недалеко. Бо мільйони пролетарів не згодять ся покійливо підти на голодну смерть. Нарід бачить, що в боротьбі конкуренції капіталісти забули, ніколи не подумали про його. Капіталісти бють ся, у пролетарів зуби болять. Щоб врятувати себе від кризи, пролетар мусить взяти господарку світа з рук божевільних в свої руки. Треба щоб в складах не гнили товари. Треба щоб усе, що зробить сила робоча, було нею і пожито. Криза перестане мурдувати світ, коли робітник знищить приватну власність на машини, а заведе лад братерства соціалістичного.

Як би ви себе почували,

Колиб ви знали, що можете йти куда хочете і дістатися добу робу тепер же?

Колиб все, що ви заробляєте було ваше і, роблючи половинний час, можете своє жите влаштувати як найкраще?

Колиб ви знали, що ваші діти дістануть добре виховане і їхня будучина забезпечена?

Колиб ви завжди могли уживати ліпші машини і праця мавала в ідеальних обставинах?

Колиб ви знали, що хвороба, випадкове рещасте та старість — ніколи не приведуть вас до нуждарства?

Колиб ви знали, що на всім світі нема ніодної людини страждучої з злиднів та голода, і жадний не краде, не вбиває з нуждарства?

В соціалістичнім громадянстві все це буде здійснене.

Вовк.

МИШІ ТА КОТИ.

Раз миші зібрансь вибрати посла до парламенту. Вибрали предідателя і почали назначати кандидатів. Більшість забажала вибрати kota.

Але одна з присутних, маленька, шустра мишка конче домогалася, аби вибрати в посла мишу. Як входить ся речка мишей взяла її на сміх.

„Дивіть ся на kota!“ кричали вони: „Що за чудове футерко! які гарні вуса! які гострі пазури! Який шляхотний вид! Кіт високоосвічений і знає жите... Хто коли чув, щоб миша була послом! Шо миша розуміє на законодавстві, коли вона ціле жите своє перебуває в норах!“

І так вони вибрали собі в посла чорного kota.

Але освічений аристократ-кіт писав закона на користь своєї кляси і ніколи й не подумав про мишей, які його вибрали.

Зарібки все зменшувались, платня падала, роботи не було, ціни на житєві продукти росли, і миши мали дуже тяжкі часи. А черева котів були завжди повні. І коли надійшли нові вибори, миші були дуже незадоволені. Вони мали дуже палку дискусію що до маючого бути посла і покладали більше не давати своїх голосів за чорного kota. І маленька мишка забрала голос і сказала: „Я соціаліст, і тепер ви бачите, що була моя правда. Ви вперлись і вибрали kota, але він писав закона в котівські інтереси. Надіюсь, що ви тепер віддасте свої голоси за мишу; бо тільки миша знає, що треба мишам і буде стояти за

їхні інтереси. Миша стоятиме за велику родину мишей, бо вона сама член цієї родини.

Але соціалістичного оратора знову загукали. „Ні!“ кричали миші: „Ми маємо такі погані часи тому, що зробили помилку у масті. Ми вибрали чорного (консервативного kota). Давайте тепер обберемо білого ліберального, і все буде чудово.“

І як сказали, так і зробили.

Але житєві умови не поліпшали і за білого ліберального kota. Білий ліберальний кіт дбав про мишей стількиж, як і чорний консервативний.

Коли настали нові вибори, між мишами було скрізь велике піднесенє, і покладали вони більше не вибрати ні білого (ліберального) kota, ні чорного (консервативного) kota.

Але коли соціаліст знову почав доводити, що треба вибрати мишам мишу, вони ще раз відкинули цю ідею і вибрали сірого (незалежного) kota.

На їхне велике здивованє вродились старі наслідки. Жите ставало що день то тяжче. Чи чорні, чи білі, чи сірі коти завжди піклувались тільки про себе. На зарібну платню мишей можна було дістати усе менше та менше продуктів, які вони самі зарабляли, а коти на цих продуктах (виробах) мали великі прибутки-барини. І усі великі штори були переповнені товарами. Надійшла промислова криза. Роботи не можна було дістати, і миші вмирали з голоду, а коти купались в розкошах. Тоді маленький соціаліст дочекав ся задоволення.

„Його правда“, казали миші: „ми були сліпими та глухими усеї час. Ми повинні прилучитись до соціалістичної партії та вибрати мишей до всіх законодавчих та громадських урядів. Нас більшість, а коти завжди нам крутили голови і нильнували лиш свій інтерес... І вони так зробили. На сліду ючих виборах коти впали. Миші видали свої закона, і з того часу жили вони в добрі та згоді. І щастє розлилось по всею краю.“

Не будьтеж необачними мишами і ставайте під Червоний прапор, щоб знайти долю в соціалізмі.

МІЖНАРОДНЯ ФЕДЕРАЦІЯ КАПІТАЛІСТІВ.

Бувши в Лондоні конференція (з'їзд) капіталістів в всіляких країв вибрала комітет, якому доручила виробити план взаємної оборони на випадок страйків. Шістьдесяті три делегатів було на тій конференції; 30 з Англії, а 33 з інших земель брали участь в засіданнях. В сіячкі засоби боротьби з робітниками були пропоновані, і та, яка найбільші з'їздові подобалася, пропонує організувати інтернаціональний (міжнародній) страйковий фонд, на який можна було б на випадок страйку привозити робітника з менше освічених держав в такій кількості поки страйк не буде зломлений.

„Антагонізм (суперечки) між капіталістами та робітниками стає все більше і більше очевидним, з кожним новим кроком розвою економічного світу!“

Так рекли капіталісти на своїй інтернаціональній конференції. Незенький вам уклін, панове капіталісти, і велика подяка від мене непокійливого раба вашого за ту правду, яку ви нарешті наважились сказати перед лицем усього робочого світа. Уже виявляєть ся, що і капіталісти визнають класові суперечія. Але коли їхні буржуазні партії (в лиці лібералів та консерватистів) являють ся на вибори, вони тоді кажуть, що нема класової боротьби. Вони вам робітники обіцяють горру добра. Але, як вони дуже брешуть. Вони тільки хочуть проскочити до парламенту, а потім вас скрутити в баранячий ріг. Ще нестигли остигнути слова злитівши з уст найміта-політика президента Сполучених Держав Рузвельта, що „праця і капітал мусять працювати плече в плече“, як самі представники капіталу уже заявляють, що класові суперечія існують, що вони стають з кожним днем все більше очевидними та що класова боротьба все більше загострюеть ся.

Високо поважні панове політики ліберали та консерватори! ви крутили нам голови, а потай глузували з нас, і коли вам у сні зявилась червона мара соціалізму, і рука мозоляна тяглась до вас вплітись кістявими пальцями в вашу шню, ви в переляці збиваетесь з ліжок і кричите пробі.

Соціалістична армія наступає... Але нікому вас рятувати! усі ваші раби в шерехах тієї армії!.. І ви в переляці збиваетесь з усього світу до Лондону радитись, як би обминула вас чаша сія. Пізно, панове! Уже огнегаричий світак соціалізму загораєть ся по всіх закопелках землі. Незабром не буде темних затовчених мас, незабаром вони всі відведуть ся палком ненавистею до вас! І велетень пролетар задушить тебе, навсінний упирю-капіталізде, в своїх могутніх обіймах.

Вовк.

В СПРАВІ УКР. СОЦ. СОЮЗА.

Секретар Домініального Екзекутивного Комітету С. П. К., тов. Джордж Дейле, звернув спеціальну увагу членів партії на справу українського пролетаряту та попросив всіх уважно прочитати статью т. М. С. в W. C., говорячи, що „вона є відрець духа європейського імігранта в Канаді.“ Відтак додав ще сліду ючі замітки.

„Найбільше потішача прикмета — української соціалістичної організації в очак Домініального Екзекутивного Комітету є її доволена платформа та загальними принципами Соціалістичної Партії Канади та льояльде прийняте їх.

„З нашими німецькими, жидівськими, італіанськими та українськими товаришами сполученими тісно з нами і працюючими гармонійно і розгажно враз з нами для наших спільних та ясно витичених цілей, ми сильню скріпимо ся і станемо дійсними представниками космополітичного та інтернаціонального соціалізму. Наші заграничні товариші мають сталість намірів та віру в свої сили, що примушує нас заставляти ся. Вони привносять з собою революційний дух і будуть організувати ся. Коли-ж ми маємо провадити в ділі визволу робітників Канади, ми мусимо оказати ся спроможними до серго діла і гідними сеї чести.“

Ми повинні більше, ніж вдоволювати формальні вимоги товаришів з інших народностей. Вони повинні бути, на скільки се можливо, зарепрентовані в Провінціональних Екзекутивних тілах. Ми повинні пошукати їх для якнайтіснійшої кооперації, аби спільна думка у житєвих спра-